

Norlev: Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup spurgte mig, hvorfra jeg vidste, at Landbruget havde haft disse gode Aar, og jeg finder, det er nødvendigt at svare, at det ved jeg fra Landmænd, fra kyndige Folk, som jeg har talt med, og ikke bare fra een, men fra mange rundt om i Landet. Jeg ved ogsaa godt, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup sagde, at Landbruget som saadant godt kan trænge til Fornyelse og Forbedringer, og at denne Fornyelse og disse Forbedringer skal til; men det, som jeg er imod, det er, hvis man vil opnaa dette ved en kunstig Pris, og jeg forstaar ikke den Tale, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup og andre fører, naar de taler om, at Staten har overtaget Landbrugets Eksportvarer og dermed frataget Landbruget dets Dispositionsret og derfor maa betale Fremstillingsprisen. Jeg mener, at denne Slutning er forkert, for hverken Landbruget eller noget andet Erhverv kan gøre Fordring paa det, som de selv kalder Fremstillingsprisen. Der er ingen, der kan gøre Fordring paa mere end det, vi kan kalde Markedsprisen, og jeg ved i øvrigt ikke, om det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup mener, at der, hvis Landbruget selv fik Lov at raade, kunde opnaas særlig meget mere Udbytte, særlig højere Priser for Landbrugsvarer, end der er opnaaet nu. Det var ønskeligt, om det blev oplyst, hvordan det skulde gaa til. Vil det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup mene, at Landbruget saa vilde søge nye Markeder, vilde omlægge Bedrifterne eller være Storimportører, saa de tjente paa Importen her til Landet? Det ligger i det dunkle, men jeg synes i hvert Fald, at Slutningen, altsaa naar man siger, vi skal betale Fremstillingsprisen, er forkert, for Landbruget har lige saa lidt som andre Erhverv Krav paa mere end Markedsprisen. Jeg mener stadig, at det bedste vilde være en Ordning, der ligesom den nuværende Puljeordning kan hvile i sig selv; saa vilde vi undgaa alle disse Omsvøb med lavere Priser og højere Skatter, for det er ingen rationel Ordning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Petersen: Jeg vil gerne lige svare paa en Henvendelse, som den højtærede Landbrugsminister rettede til mig, nemlig om jeg antog denne Lovgivning for en social Lovgivning over for Landbruget; saa-

ledes stillede Landbrugsministeren Spørgsmaalet, og saa fortsatte han: nej, det er en Erhvervslov. Naa, ja, ja, det er muligt, vi skal kalde den det, men gør det saa stor Forskel, hvad man kalder den, for det egentlige er vel, hvilke Virkninger den har til syvende og sidst. Jeg skal gerne gaa med til, at vi kalder den for en Erhvervslov, men Virkningerne af de Forslag, den højtærede Landbrugsminister har fremsat, er jo dog, at der skal gives et direkte Tilskud til Landbruget, rækkende fra den Pris, det kan opnaa som Eksportpris, til den Pris, der er indeholdt i Forslagene, fra 3 til 5 Kr. Det er Sagen; man kan godt kalde det for en Erhvervslov, men Virkningerne er, at der skal gives et direkte Tilskud til Landbruget under den i Forslagene nævnte Form.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at jeg skal selvfølgelig, i den Udstrækning det er mig muligt, efterkomme det ærede Medlems Henstilling om at diskutere paa det Grundlag, det ærede Medlem angiver, men jeg maa formentlig nok have Lov til at svare, som det passer mig, ikke som det passer det ærede Medlem; naar bare jeg faar Lov til det, klarer jeg nok Begreberne i den Tid, der kommer. Sagen er nemlig den, at jeg kan ikke forstaa, hvorfor det ikke skulde kunne lade sig gøre at føre en Udstykningspolitik, samtidig med at man rationaliserede Landbruget. Udstykningen kan formentlig ikke standses, fordi man dygtiggør Landmændene, og som jeg antydede, kan der heller ikke gaa noget Skaar i Udstykningsbevægelsen, fordi man centraliserer Mejeridriften i dette Land. Det kan da umuligt skade Udstykningsbevægelsen, om man fandt en Form for Mekanisering af de mindre Brug gennem Maskinstationer paa Andelsbasis, der, som jeg før sagde, kunde befri Husmændene for det tunge, legemlige Arbejde, og hvorved man kunde udnytte Maskinerne paa en saadan Maade, at det var økonomisk forsvarligt for disse Brug. Det er da ikke noget, der i nogen Maade kan skade Udstykningsbevægelsen; jeg vilde tværtimod mene, at det kunde fremme den.

Og naar jeg saa skal sige min Mening om Udstykningen, er min Mening den, som jeg har givet Udtryk for ved saa mange tidligere Lejligheder, at det vil være sundt for det danske Samfund altid at have en Udstykning af et saadant Omfang, at den dækker den Efterspørgsel, der vil være fra unge Landmænd, som har Vilje og Evne